

EXPUNERE DE MOTIVE

Legea voluntariatului se cere modificată și completată, prezentând multe formulări vagi, care nu fac altceva, decât să îngreuneze aplicarea acesteia. Pe lângă aceasta, o altă problemă a legii este că prin modificările suferite în 2002, s-au introdus într-o lege cu vocație generală, reglementări ce privesc doar un grup specific (tinerii) și un anumit tip de activitate de voluntariat (voluntariat pe termen lung). S-a limitat astfel, posibilitatea participării și a altor persoane fizice, de vârstă diferită, în activitatea de voluntariat. Dacă reglementările specifice sunt considerate oportune, ele pot fi incluse într-un act normativ separat, care să nu limiteze serviciul de voluntariat. România a ratificat în 2003, Convenția europeană asupra promovării serviciului de voluntariat transnațional pe termen lung pentru tineret, încheiată la Strasbourg în 11 mai 2002, astfel că pentru programul „TINERET” există cadrul legal pentru a derula proiecte. De asemenea, se pot introduce în contractele de voluntariat încheiate între voluntariat și organizația gazdă (organizații guvernamentale și nonguvernamentale), prevederi care sunt cerute de către programul european „Youth”. Convenția europeană asupra promovării serviciului de voluntariat transnațional pe termen lung pentru tineret este unul din principalele documente juridice pan-europene în domeniul voluntariatului transnațional și are un rol important în obținerea unei mai mari unități între statele europene. Convenția a fost adoptată în anul 2000 și până în prezent a fost ratificată de următoarele state: Danemarca, Finlanda, Germania, Italia, Olanda, Norvegia, Portugalia, Spania, Suedia și Marea Britanie.

De aceea, existența unui raport juridic între organizația gazdă și voluntar nu impune în mod imperativ ca acest raport să fie concretizat într-un contract. Cu alte cuvinte, se pot desfășura activități de voluntariat și fără contract de voluntariat. Ca o anomalie impusă de lege ar fi cazul membrilor unei organizații (în teorie, ei înșiși fiind voluntari) care ar trebui să încheie contract de voluntariat cu asociația pentru a li se putea recunoaște statutul de voluntar atunci când sunt implicați în activitățile organizației. Și asta în condițiile în care, atât în practica românească, cât și cea internațională, definirea apartenenței membrilor la o asociație se realizează printr-un inventar instituționalizat de proceduri: cerere de aderare, legitimații, cotizație, etc.

Situația devine și mai delicată în cazul membrilor consiliului de conducere, care, pe lângă calitatea de voluntar impusă de normele de bună practică, au responsabilități clare impuse de lege în reprezentarea organizației în relațiile cu terții, deci existența unui contract ar fi redundantă.

În esență, buna practică recomandă ca și principiu încheierea unui contract, dacă natura activității desfășurate, complexitatea ei, riscurile pe care le implică, impactul produs, respectiv, răspunderea pe care o implică, impun încheierea lui. Implicarea unui voluntar în activități de rutină, care nu necesită cunoștințe sau deprinderi specifice sau nu implică riscuri specifice, nu ar trebui să fie dublată de obligația încheierii unui contract, deoarece serviciul de voluntariat se bazează pe libera inițiativă.

Prin eliminarea mai multor sintagme pentru solidaritate civică, se urmărește faptul ca motivația implicării voluntarilor să fie mult mai largă.

Inițiatori:

Deputat PNL: ȘTIRBU MONICA-MIHAELA
Deputat PNL: MOTREANU DAN ȘTEFAN
Deputat PNL: MĂLAIMARE MIHAI ADRIAN
Senator PNL: NICOLAI NORICA

